

WIKOV TIMES

03

magazín, červen 2020

ROZHOVOR

Stanislav Jirásek,
projektový manažer a lyžař

Přilivové
elektrárny

Wikov
Veteran Club

Kov a sklo?
Proč ne

Nová
generace

Druhé pololetí vyhlížíme s optimismem

Když jsem v lednu psal tehdejší editorial, nenapadlo mě, jak dlouho mi jeho úvodní věta bude znít v uších. V podstatě na ni myslím dodnes: Budme hrdí a nevzdávejme se. Pandemie koronaviru, která ovlivňuje celou společnost, nás, Wikováky, ještě více stmelila. Za akceschopnost, loajalitu, kázeň a trpělivost chci všem na tomto místě velice poděkovat.

Na krize různého charakteru se každá zodpovědně řízená firma dlouhodobě

připravuje. Pracuje s analýzami, plány, řeší rizika výpadků zakázek, dodávek materiálu, nedostatku zaměstnanců, ztráty know-how, kybernetických útoků, živelných katastrof... Měli jsme tedy představu, jak v případě pandemie postupovat, abychom co nejvíce mírnili její dopady na chod firmy a životy zaměstnanců.

Ukázalo se, že Wikov může díky svým lidem zavádět potřebná opatření v tempu a prostředí, které jim umožňuje pokračovat v práci. Jistě, určité napětí jsme v prvních dnech vnímali všichni. Nicméně brzy přešlo v soustředěnost na naplňování stanovených cílů. Zaměstnanci přicházeli s dalšími nápady jak, co a kde lépe nebo uživatelsky pohodlněji zabezpečit. Bylo znát, že lidem na firmě a tom, aby se nás krize dotkla co nejméně, skutečně záleží.

Ne všechna rizika je však možné sto procentně zvládnout. I my nyní čelíme globálním dopadům pandemie. Několik zahraničních dodavatelů zcela zastavi-

lo provoz, několik zákazníků zpomalilo své aktivity a pár projektů bylo odsunuto na později. Nejvíce se nás dotkly výpadky plateb zákazníků z Itálie, Ruska, USA a kolísání naší měny. Pozitivní však je, že už nyní uzavíráme objemově významné projekty na rok 2021 a v nabídkové činnosti rozhodně nepolevujeme. Daří se nám přes problémy dostávat - za první pololetí míříme k velmi dobrým výsledkům jak v objemu tržeb, tak v provozním zisku.

Druhou půlku roku vyhlížím tedy s optimismem. Už během nadcházejících měsíců získáme jasnější představu o naplněnosti obchodního plánu pro příští rok. Nicméně teprve čas ukáže, jaké škody krize napáchala na trzích pro Wikov klíčových.

Každopádně my budeme připraveni a nic nevzdáme.

Zbyněk Berger
generální ředitel Wikov MGI

Obsah

- 03 Mix
- 04 Byznys
- 06 Letem světem
- 08 Wikováci mimo práci
- 12 Wikov společně
- 16 Jsme Wikov
- 18 Do notesu
- 19 EkoWikov
- 20 Dětské okénko

Wikov Times, červen 2020
Vydavatel: Wikov MGI, a.s.,
sídlo firmy: Zbečnick 356, 549 31 Hronov,
www.wikov.com, **e-mail:** mgj@wikov.com,
distribuce: informační centra Náchod, Hronov,
Červený Kostelec a místní kavárny,
sazba a tisk: Xantipa Agency s.r.o.,
grafika: Xantipa Agency s.r.o.

MK ČR E 23764

Mladý člověk potřebuje svému okolí věřit

Školy neumí připravit na praxi, mladí lidé mají přehnaná očekávání. Podobnými větami končí většina rozhovorů o budoucnosti českého průmyslu. Třeba vás potěší František Molík, který situaci tolik černě nevidí. Ředitel náhodského jednateleství Krajské hospodářské komory Královéhradeckého kraje je přesvědčen, že i současná krize je příležitostí mnohé změnit.

Co z Vašeho pohledu limituje uplatnění absolventů technických oborů na trhu?

Absolventi mají možnost širokého uplatnění, strojírenství se změnilo k nepoznání, firmy ale řeší generační problém – jejich odborníci by měli předávat zkušenosti nové generaci. Dnešní mladí lidé jsou však netrpěliví a především nemají vztah k „fabrice“, jako si ho vybudovali dlouhodobí zaměstnanci. Nechápu, jak někdo může pracovat v jedné firmě celý život. Časem však i toto pochopí a ke vztahu k řemeslu dospějí.

Jste optimista?

Mladý člověk, když začíná, a každý z nás někde začínal, potřebuje mít ve svém okolí důvěru, potřebuje mít nějakou jistotu. Stabilní, férová firma, která vytvoří zaměstnancům podmínky a poskytne jistotu zaměstnání, získá stabilního a věrného zaměstnance. Právě Wikov je znám spoustou lidí, kteří v něm pracují od vyučení do penze. Dalším důležitým prvkem je osoba, která mladého nástupce zaučuje. Tady přichází na řadu velmi těžká práce personalistů a citlivé umístování nováčků do týmů. Vidím však, že je to možné, takže ano, jsem optimista.

Dělají nějaké chyby samotné firmy?

Za jednu z chyb považují omezení přímé spolupráce se školami. Exkurze je dříve obtěžovaly, praxe nebyly vítány. Čas, prostředky a mnoho trpělivosti, které firma mladým lidem věnuje, se jí však bezpochyby vrátí. I když v delším časovém horizontu.

Jak je nápomocna Krajská hospodářská komora?

Naším cílem je poskytnout souhrnné informace a široký přehled, motivovat mladé lidi a dát jim příležitosti k navázání kontaktů a spolupráce s možnými zaměstnavateli. V okrese Náchod jak v minulosti, tak nyní převládají strojní a elektro obory. Snažíme se tedy žákům ukázat tradiční a současně perspektivní firmy a jejich výrobní programy.

Které počiny Komory považujete v tomto směru za stěžejní?

Každý rok organizujeme Prezentaci středních škol a zaměstnavatelů. Snažíme se, aby vznikala „hnízda“ škol a spolupracujících firem. Rodiče, kteří s dětmi přicházejí na výstavu, se dozví nejen o programu školy, ale mohou mluvit i se zástupci firem a probrat možné uplatnění dítěte. Pořádáme exkurze studentů a školám ve spolupráci s Krajským úřadem nabízíme úhradu dopravy do firem. V rámci stejného projektu realizujeme i vzdělávání odborných pedagogických pracovníků, převážně přímo v regionálních firmách. Pouze učitel s přehledem o aktuálních trendech, vývoji a novinkách ve svém oboru může mládeži zprostředkovat ucelený pohled na vyučované téma. Kontakt s praxí je nezbytný. Firmy a školy se navíc nominují v hodnocení spolupráce Firma školet – Škola firmě.

Jednou z forem podpory je T-profi?

Ano, jde o soutěž v sestavování polytechnické stavebnice, která prověří jak manuální zručnost dětí, tak technické nadání, organizační schopnosti a cit pro týmovou spolupráci. V této souvislosti nás velmi těší, že právě ve Wikovu vznikly po rekonstrukci vhodné prostory k jejímu pořádání. Jsem rád, že jsme pro T-profi našli ve Wikovu takové pochopení.

Takže všechny obory se teď potýkají s důsledky pandemie. Může ale ovlivnit i vzdělávání?

Přišel čas nových nápadů a příle-

žitostí, to by mohl být impuls i pro vzdělávací instituce. Školy by měly oslovit firmy a zeptat se, co od absolventů potřebují, co mají umět. Jako další příležitost vidím předávání zkušeností. Opravdoví mistři svého řemesla by měli být motivováni k předávání svého umu mladé generaci. Můžeme mluvit o školství, to však nedělají budovy, ale lidé, pedagogové, mistři odborného výcviku. A jsme znovu u propojení firmy a školy.

Adventní kalendáře pro dobrou věc

Bez pomoci Wikováků by nemohl vzniknout tento článek

Protože ani v předvánočním čas nezapomínáme na dobročinnost, uspořádali jsme loni v listopadu a prosinci akci pro dobrou věc. Wikov nakoupil adventní kalendáře a prodával je zaměstnancům s tím, že celý výtěžek z prodeje věnoval stacionářům. Celkem se prodalo 298 kalendářů a výtěžek v hodnotě 29 502 Kč byl rovným dílem rozdělen mezi 3 stacionáře.

Wikováci, děkujeme!

Přílivové elektrárny

Veškerá voda je v přírodě ovlivňována fázemi Měsíce. Bylinkářky sbíraly nadzemní části bylin týden po novoluní, protože s přibývajícím Měsícem začíná energie díky vodě proudit z kořenů vzhůru. Pokud chcete truhlařit a máte v lese vyhlídnutý statný rovný smrk k pokácení, říká se, že nejsušší bude v zimních měsících, a to přesně v novoluní, protože značná část vody se přesunula do kořenů. A chcete-li ho ještě sušší, pak ho pokácejte korunou z kopce a nechte pár dní odpařovat skrze jehlice další vodu (to už ale s fázemi Měsíce nesouvisí). Pak tu jsou příliv a odliv, neboli slapové jevy. Nám suchozemcům jsou známy jako stoupající či klesající hladina moře. Pohyb vody je dán gravitační silou Slunce a Měsíce. Zvláště silné přílivy a odlivy nastávají tehdy, kdy se Země, Měsíc a Slunce nacházejí v jedné přímce a jejich síly se

sečtou. Méně známé jsou takzvané slapové proudy, kdy se vody při dmutí šíří i rychlostí 22 km/hod. A přesně těchto proudů se dá využít k výrobě elektrické energie, pokud na místo s jejich výskytem, nejčastěji do zátoky s pozvolným dnem či ústí řeky, instalujete přílivovou elektrárnu.

Jak přílivová elektrárna využívající slapové proudy funguje?

Existuje celá škála technologií, žádná zatím však není v takové fázi, že by se jí dalo považovat za nejlepší. Obecně se dá ale říci, že využívá soustrojí podobné větrné elektrárně potopené pod mořskou hladinu, které disponuje rotorem s lopatkami (nejčastěji dvěma) a má (ale nemusí mít) převodovku zvyšující otáčky ze vstupního rotoru na výstupní generátor. Tím, jak se pravidelně střídá příliv a odliv, zhruba vždy po šesti hodinách, je zajištěno, že každý den 20 hodin (se

čtyřmi půlhodinami, kdy se masa vody otáčí do druhého směru, a tudíž nemá sílu roztočit turbíny) elektrárna vyrábí elektřinu. To je čtyřikrát větší výtěžnost, než kterou lze získat z větrné elektrárny. Tato výhoda má ale svou velkou nevýhodu. Je potřeba zajistit, že technologie umí vyrábět elektřinu v jednom (příliv) i druhém směru (odliv). Možným řešením je použít stejný princip jako v případě větrné energetiky, tedy naklápění/otáčení lopatek turbíny. Bohužel jde o další mechanismus, který musí zvládnout extrémní podmnožské podmínky. Jiným řešením je otočit vždy po šesti hodinách celou elektrárnu proti proudu. Zdá se to sci-fi, ale někteří výrobci toto řešení používají. Případně lze zvolit kombinaci obou přístupů.

Dalším oříškem je ukotvení elektrárny

Přeci jen nelze elektrárnu jen tak potopit na dno. Buď je potřeba složitě do mořského dna vybetonovat základy

a do nich umístit pylon, na kterém budou osazeny turbíny, nebo celou konstrukci potopit na dno a dodatečně ji ukotvit. Anebo mít plovoucí konstrukci, která se bude chovat jako ukotvené plavidlo. U plovoucí technologie je výrazně lepší přístupnost v případě revize zařízení nebo opravy.

U každého typu elektrárny je potřeba vyřešit také propojení generátorů a rozvodné sítě na pobřeží. Zde se dá využít zkušeností z mořských větrných elektráren.

Zkrátka, tato technologie získávání elektřiny z obnovitelných zdrojů má velký potenciál, ale již několik let čeká na své masivnější rozšíření právě kvůli mnoha technologickým překážkám, které je potřeba vyřešit.

A jak je na tom Wikov s dodávkami převodovek pro přílivové elektrárny?

V roce 2008 dosáhla elektrárna SeaGen u severoirských břehů plného výkonu a stala se v té době nejvýkonnější přílivovou elektrárnou o výkonu 1,2 MW se dvěma převodovkami z Wikovu. Šlo o demonstrátor, který byl po úspěšném odzkoušení technologie v roce 2016 demontován. Skříň převodovek byla společně s generátorem

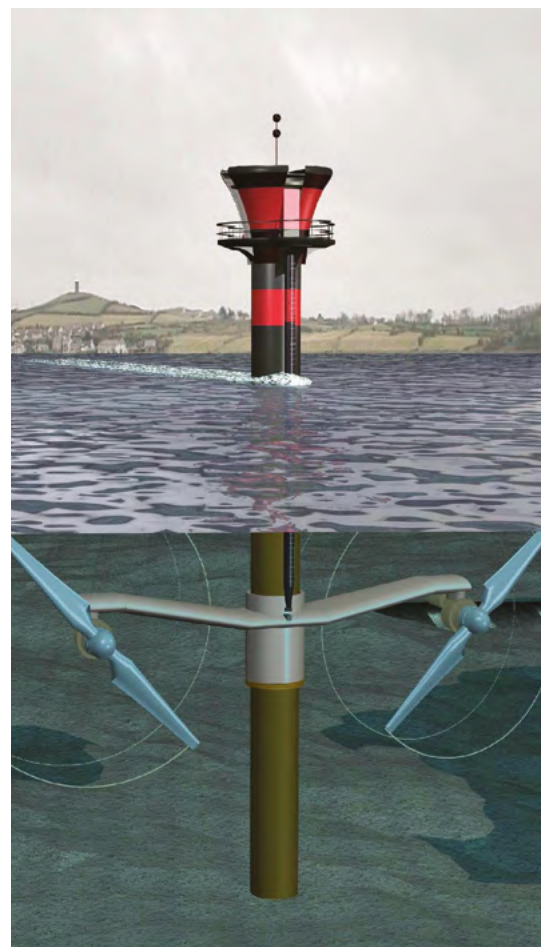
vystavena přímému působení mořské vody, proto byl použit nejen speciální nátěr, ale i těsnění podobné tomu, které se používá na ponorkách.

Dalším projektem byla 500kW převodovka pro firmu Rolls-Royce Marine a jejich projekt TGL. Šlo o turbínu, kde převodovka s generátorem byla utěsněna ve speciální kapsli.

V kapsli naplněné dusíkem byly uloženy wikovické převodovky i pro skotský projekt MeyGen a firmu Andritz Hydro.

V letošním roce budeme dodávat další 2 převodovky pro turbínu SR-2 2000 projektu FLOTEC, který je z pohledu technického řešení turbíny pod patronací světového výrobce ložisek, společnosti SKF. Na rozdíl od předchozích technologií, v tomto případě jde o plovoucí elektrárnu, díky čemuž nabízí lepší servisovatelnost zařízení.

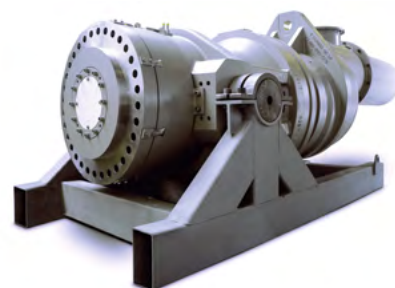
Wikov je tak během 12 let ve čtvrtém projektu a stal se bezesporu nejžádanějším dodavatelem planetových převodovek v oboru přílivové energetiky. Wikovické převodovky, které využívají technologii pružného čepu, jsou speciálně vyvinuté pro extrémní podmínky.

500kW převodovka pro firmu Rolls-Royce Marine

Převodovka pro projekt MeyGen

Převodovka s generátorem v přepravním rámu (projekt SeaGen)

Funkce přílivové elektrárny. Ukazuje demontáž projektu SeaGen a montáž projektu MeyGen

Projekt Flotec SR-2 2000

2.

Výroba

Animace fungování

WiKorea: Myslel jsem si, že vím, co mě čeká

Loni na podzim vyrazili zkušení Wikováci do korejského Osanu, aby v rámci projektu WiKorea osadili 352 převodovek pro vlakové soupravy Metro Soul. Během více než dvouletého působení v partnerské fabrice se Petr Klement, Jiří Klesáček a František Beránek seznámí s novými kolegy, kulturou i přírodními krásami hostitelské země.

Hlavně nic nezapomenout

Do projektu se přihlásili sami, s motivací víceméně podobnou: získat nové zkušenosti, vyzkoušet si práci na atraktivní zakázce, poznat jinou kulturu. „Příprava pro mě začala asi půl roku před odjezdem,“ vzpomíná Jiří Klesáček. „Bylo potřeba sehnat veškeré nářadí, přípravky a vybavení. Znovu a znovu jsme procházeli montáž a snažili se objevit, co by nám mohlo chybět. Pak jsme to museli sehnat, zapsat, zvážit a zabalit,“ dodává technolog montáže, který pro Wikov pracuje 2 roky.

Jakmile se po příjezdu do Osanu vyrovnali s časovým posunem, čekalo je vybalování. „Navštívili jsme halu a složili kamion s vybavením,“ říká Petr Klement ze střediska 305, montážní dělník František Beránek ho doplňuje: „Prioritou bylo sehnat velký soustruh na stočení nábojů a samozřejmě ustavit zabíhací stand a montážní lavici.“ V závodech WiKorea pracují se dvěma místními zaměstnanci, v domácím Hronově jim dělá spojku vedoucí servisu Pavel Slavík.

V rytmu práce

Hala, ve které pracují, je vybavena vším potřebným, včetně tří mostových jeřábů, které se téměř nezastaví. Wikováci se shodují, že nepříjemně je zaskočilo chybějící topení – v zimě se na pracovišti teplota drží mezi 0 a -4 °C. „Za zmínku ale stojí pizza pec, kterou používáme pro ohřev nábojů,“ usmívá se J. Klesáček.

Jak vypadá samotná montáž převodovek, popisuje F. Beránek, který ve Wikovu pracuje 10 let: „Z Hronova nám posílají převodovky pouze se vstupními hřídelemi. Musíme je vybalit, opravit vstupy, sundat vrchní díl, vložit nápravu, nanést těsnění a zpět namontovat vrchní víko. Utáhnout boční víka na předepsaný moment. Pak měříme axiální vůli nápravy, nastavíme ji pomocí loupacích plechů, zalepíme boční víko a změříme zubovou vůli. Pomocí olejové barvy uděláme otisk zubu, abychom viděli, jak sedí kola v záběrové ploše. Pak převodovku usadíme do zabíhacího standu a spustíme záběh. Nakonec zbývá opravit lak a zabalit do jedné bedny dvě převodovky.“ Jedna převodovka zabere 4 hodiny práce.

Ještě než každý den začnou, proberou u kávy „na stojáka“, co je potřeba udělat. „Společně taky jezdíme na oběd, což je většinou párková chilli polévka s rýží a nudlemi. V hale býváme standardních osm a půl hodiny, když je potřeba, natahujeme na deset nebo dvanáct. O víkendech jezdíme na tři až pět hodin, abychom si ukrátili čas,“ dodává J. Klesáček.

Jiný kraj, jiný svět

V Osanu mají Češi vyčleněnu vlastní halu, s místními pracovníky jsou v kontaktu poměrně málo. Podle J. Klesáčka je ale odlišný přístup k práci viditelný: „Korejci tráví v práci téměř celý den, ale jejich tempo není nijak závratné. My jsme schopni poradit si, improvizovat. Oni jedou přesně podle toho, jak je to někdo naučil.“ Přes prvotní odstup, který domácí k cizincům měli, spolu po několika týdnech vycházejí dobře.

Františka Beránka fascinuje úžasná kultura a pestrá strava, Petru Klementovi se zatím nejvíc líbila návštěva největšího mrakodrapu v Soulu. Když se zeptáte J. Klesáčka, co považuje za úspěch, odpoví: „Mám opravdu štěstí, že jsme si s kluky v partě sedli. Ono to není jednoduché, být s někým zavřený v hale, každý den, od rána do večera.“ Do Koreje odletěli Wikováci s mnoha očekáváními a tušením řady výzev. Za všechny je možná nejlépe shrnout slova Jiřího Klesáčka: „Myslel jsem si, že vím, co mě čeká.“ Mise pokračuje, všem držíme palce.

Rozhovor vznikl ještě před vypuknutím krize kolem COVID-19. Tým WiKorea se vrátil bezpečně do České republiky v průběhu února. V mezích se Jižní Korea pomalu vrací do normálu a největší starosti má nyní vedoucí servisu Pavel Slavík, jak dostat kolegy zpět do Koreje. Sám k tomu říká: „Jižní Korea zavedla víza, jejichž vystavení trvá minimálně 3 týdny, přímé letecké spojení prakticky neexistuje, kluci půjdou po příletu do Koreje pravděpodobně na 14 dní do izolace a korejská strana požaduje další dokumenty. Nejhorší na tom je, že situace a nařízení se mění prakticky ze dne na den. Přesto jsem optimistou a věřím, že vše zvládneme.“

Hudba je život. Partnerství je dar. Wikov je partner

Kdo se jednou potká s PSO, toho jejich nadšení a energie naprosto pohltní. A je lhostejné, jestli vystupují v hale pražského hlavního nádraží, v Lucerně nebo Klášterních zahradách v Litomyšli. S Police Symphony Orchestra si zazpívali Marta Kubišová, Ondřej Ruml i Dasha. Březnový i náhradní květnový koncert museli mladí muzikanti kvůli pandemii koronaviru přeložit, ale brzy je jistě potkáte v Trutnově. Nenechte si jejich PoStOjíme v UFFU ujít.

Podle Petry Soukupové, „mámy“ orchestru, je hudba všude kolem nás: „Myslím, že ve světě by se našlo hned několik skladeb inspirovaných strojním průmyslem a zvuky, které různé stroje vydávají.“ Víc než pětileté partnerství s Wikovem tak má pro PSO druhý rozměr. Tím třetím je ještě nedávná provázanost personální. Několik Wikováků v PSO hrálo, dnes jsou součástí početné fanouškovské základny.

Začalo to na ples

První spolupráce Police Symphony Orchestra a Wikovu se datuje do roku 2015, kdy PSO pořádalo ples v náhodském Beránku. Wikov mu jako jeden z hlavních partnerů umožnil přizvat ke spolupráci balet Národního divadla, Zatrestband a řadu dalších účinkujících. „A pak jsme se s Wi-

kovem potkali ještě jednou na plesu v roce 2018. Od roku 2019 je hlavním partnerem celé koncertní sezony,“ vzpomíná P. Soukupová a dodává, že orchestr se postupem času rozrostl, a mimo stovky amatérských muzikantů se neobejde bez dobrovolníků a nadšenců. „Jak přibývají koncerty, rostou i výdaje na notový materiál, techniku, energie. Díky dlouholetému partnerství s Wikovem máme větší klid a prostor připravovat projekty do nejmenších detailů. Když je pevná půda pod nohama, jde ledacos. A za to moc děkujeme,“ říká.

Orchestr nemusí hrát jen klasiku

Deset let je dost na to, aby orchestr posbíral zkušenosti, vyprofiloval repertoár a možná taky čelil pár předsudkům. Jak je možné, že neprofesionální a tak velké těleso funguje celou dekádu v režimu stálé radosti z hudby? „Potíže taky máme, kdo ne. Ale myslím, že hlavním motorem pro muzikanty je, že je to stále baví, že hrajeme všechny možné žánry, že mají spoustu zážitků a skvělého dirigenta. Zkoušíme jednou za dva týdny, čtyři hodiny. Naším domovem je polický klášter, kde jsme si loni opravili větší místnost,“ vysvětluje „máma“ PSO.

Nejčastější pověry, se kterými se tihle muzikanti setkávají, míří ke slovu or-

chestr. Petra Soukupová zmiňuje představu většiny lidí, že orchestr hraje automaticky jen vážnou hudbu: „A to není pravda ani u profesionálních symfonických orchestrů. Vedle klasických abonentních řad dělají orchestry i různé crossovery s přesahy do různých hudebních žánrů. U PSO je tomu tak vždy. Propojujeme mnoho žánrů a hrajeme, co nás baví.“

Oslavy ve velkém stylu

Pokud to bude situace dovolovat, hodlá Police Symphony Orchestra oslavit první dekádu své existence skutečně velkolepě. Letos by se měl uskutečnit další velký benefiční Open Air, a to na broumovském letišti 11. a 12. září. Výtěžek hudebníci věnují pečovatelským službám na Policku a Broumovsku, aby umožnili co nejvíce seniorům zůstat v domácí péči. Poslední ročník navštívilo 6 tisíc diváků, výtěžek dosáhl téměř půl milionu korun.

„Každý náš koncert je jiný. Takže všechny srdečně zvú i na hraní 'na stojáka' do Uffa. Diváci nebudou mít možnost sedět, zato je pořádně roztančíme. Nevím, zda si to nějaký symfonák už troufl, i od nás je to troufalost, ale věřím, že si to společně s diváky naplno užijeme,“ zve Petra Soukupová. Zájemcům doporučuje sledovat web PSO.

Správný odraz, to je základ

Jak se k sobě mají severská kombinace a řízení projektů průmyslových převodovek? Jak spolu ladí sportovní kariéra a přesné manažerské načasování? A jaký může být recept na výhru? Stanislav Jirásek dokáže vyprávět s humorem a nadhledem. Třeba o překousnutém jazyku, komunikaci s manželkou, fascinaci strojařinou i rodové linii lyžařů Stanislavů.

Kdy se cítíte jako vítěz?

Naposledy jsem takový pocit měl asi před pěti lety na vesnických závodech v běhu na lyžích, tam jsem vyhrál skutečně. Ale v běžném životě ten pocit nepotřebuji. Znamenalo by to, že se někoho neustále snažím porazit. Raději volím strategii win-win.

Začneme třeba u práce, jak poznáte, že všechno šlape?

Fakticky podle toho, že časování jednotlivých fází projektu probíhá podle nastaveného plánu. Za tím vším ale rád vidím své kolegy, kteří jsou do projektu zapálení a pozitivně naladěni. Cením si na nich odpovědnosti, přesnosti a pečlivosti. Jako projektový manažer jsem dosud řídil projekty převážně průmyslových převodovek pro největší světové výrobce pneumatik, projekty převodovek pro těžbu a zpracování minerálů či zpracování oceli. Nově se zaměřuji na prototypové kolejové a planetové převodovky. Takže všechno musí lícovat.

Kolik lidí máte v týmu?

Týmem je celý Wikov. Jako projektáři řešíme záležitosti napříč všemi odděleními, ale v opravdu úzkém kontaktu jsem pravidelně asi s 30 lidmi.

Posouvat projekty krok za krokem není zrovna snadné.

Není. Často musíme řešit spoustu různorodých aktivit, směrem do firmy i k zákazníkům. To vše v krátkém časovém úseku. Takže je potřeba v každé chvíli správně volit priority a hlídat, aby se zároveň na žádném z projektů práce nezastavily. Musíme jednat rychle a rozhodnout často v řádu minut.

Přesné načasování se tomu říká. Důležitá schopnost i pro sportovní kariéru.

Plus pevné nervy a chuť poznat něco nového i s vědomím, že to bude risk.

Konkrétně?

Nesmazatelně si třeba pamatuji svůj první skok na můstku K 30, který skončil překousnutým jazykem. Další takový okamžik byl přechod na můstky K 40 v mých asi desíti letech. Seděl jsem na lavičce můstku a křičel, že neskočím. Táta, tehdy můj trenér, mě důrazně vyzýval ke skoku, máma pro změnu vyzývala tátu, ať mě tak důrazně nevyzývá. *(smích)* Nikdy nezapomenu ani na první skok na K 120, bylo to v německém Oberhofu. Kamarád skokan Jakub Jiroutek mě ujišťoval, že jde o krásný můstek, na kterém nefouká vítr. Jak jsme se ke skokanskému areálu blížili, ukázalo se, že můstek

stojí u „vzdušných lázní“. Odpovídal tomu i sklon stromů podél můstku. Ten měl navíc vysokou nájezdovou věž a já paradoxně nemám výšky rád. A aby toho nebylo málo, pár dní předtím mi švec opravil podrážku skokanských bot tak, že vázání šlo zapnout jen asi z poloviny.

Napětím nedýchám.

Tohle skončilo tenkrát dobře. Lyže v letu mi upadla až o pár let později v Harrachově.

Co Vás sport naučil?

Že základem je správný odraz, ať již na „hraně“ můstku, nebo obecně do kterékoliv činnosti. Ruku v ruce s tím jde motivace, vůle i fair play. To platí ve skocích na lyžích stejně jako v práci. Vždycky se na začátku musíte umět včas rozhodnout a potřebujete dobře definovat cíle nebo, chcete-li, požadavky. Musíte vědět, proč tu věc děláte a zároveň umět uznat chybu, před sebou i před kolegy, a poučit se z ní.

U Vašich začátků byl táta, nepletu se?

To je pravda. Vedl mě ke sportu od malička. První lyže jsem měl na nohou v podobném věku, kdy jsem se naučil chodit. Skoky jsme trénovali nejdřív tak, že mě házel s lyžičkami na nohách

do peřin. Později mi stavěl skokanské můstky na každém příhodném svahu – na zahradě vedle jabloně, u místního sedláka za hnojem. Jsem mu vděčný, že mě u sportu udržel. Nebýt jeho, těžko bych zůstal, protože jako malé dítě zkrátka nechcete neustále padat a chodit domů potlučený. Bolí to a je to nepříjemné.

Váš rodinný erb by se zřejmě bez lyží neobešel.

Pravda, naši rodovou linii lyžařů zahajuje děda Stanislav. Když jsem zmínil, že sport mě naučil také fair play, vzpomněl jsem si na jednu dědovu příhodu. Před mnoha lety se jako doprovod účastnil závodu Krkonošská 70. Závodníkovi konkurenčního týmu, který zlomil lyži, půjčil svou. Díky ní se tento tým dostal před nás a připravil ho tím o medailové umístění. Navíc děda poté absolvoval velmi dlouhou cestu jen s jednou lyží z vrcholku Krkonoš zpět do Špindlu. Za krásné sportovní gesto obdržel čestné uznání Českého klubu fair play při Českém olympijském výboru.

Ani otec v tomto směru nestojí stranou...

Loni převzal Zlatou korunu Královéhradeckého kraje za výchovu generací lyžařů běžců a „kombiňáků“. Táta má na kontě řadu medailistů, stále pracuje

jako rozhodčí a předseda našeho lyžařského klubu BKL Machov. Ještě před ním stejné ocenění převzal i děda.

Sám se na práci trenéra nechystáte?

Naštěstí nyní máme v klubu skvělé trenéry, kteří vedou pravidelné tréninky a účastní se s početným týmem závodů napříč republikou i mimo ni. To se týká jak běhu na lyžích, tak i severské kombinace. Já jsem byl uplynulou zimu Mezinárodní lyžařskou federací FIS nominovaný a účastnil se Youth Olympic Games ve švýcarském Lausanne jako technický delegát. Měl jsem jet taky na závody Světového poháru v severské kombinaci v estonském Otepää i finále Světového poháru v německém Schonachu. Kvůli špatným sněhovým podmínkám ale byly zrušeny. Dětem se zatím, vyjma toho vlastního, nevěnuji. Zapojím se později, jak bude vyrůstat můj syn.

Dost smělý plán, nemyslíte?

Vlastně ani ne, je třeba navázat na generace našich předchůdců a nenechat tyto krásné lyžařské sporty vymizet. Ale stejně jako v práci i tady platí, že nerad ztrácím příliš dlouhý čas jen jednou činností. Vyhovuje mi multitasking a práce na více věcech současně. To je můj recept na výhru. Manželka by ale asi

nesouhlasila, moc dobře ví, že dokud s ní nenavážu oční kontakt, rozhodně nevnímám, co říká. *(smích)*

Pro Wikov pracujete víc než dva roky, takže fabriku a její zákazníky znáte dost podrobně. Býváte vůbec někdy udiven?

Máte pravdu, za dobu působení ve Wikovu jsem získal jistotu v tom, co dělám a poměrně dobře znám i specifické požadavky zákazníků. To ale neznamena, že by překvapení nevznikala. Mým úkolem je však předcházet jim tím, že se dobře připravím na různé varianty průběhu projektu. Rád se ale nechám překvapovat podobami prototypových převodovek a jejich technickým řešením. Nejsem zrovna manuálně zručný, o to víc mě přesnost a umění strojařiny fascinují. Zároveň mě překvapuje různorodost všech finálních aplikací, ve kterých převodovky končí – naposledy to byl například zlatý důl v Ekvádoru s plánovanou výtěžností několika tun zlata ročně.

Wikov Vás baví?

Naprosto. Svou různorodostí. Nikdy bych se nechtěl v práci nudit a tady to rozhodně nehrozí. Baví mě také, že pracuji s lidmi, se kterými sice musím řešit i nepříjemné věci a není to vždy růžové, ale vzápětí vyrazíme třeba na pivo a pobavíme se jako dobří přátelé. To na Wikovácích oceňuji a rád je potkávám i mimo pracovní dobu.

Další podobnost se světem sportu.

Kamarádství a smysl pro fair play považuju za velmi důležité. K lyžování odjakživa patří a doufám, že i patřit budou. Stejně jako k Wikovu.

Nač se zrovna teď těšíte?

Po pracovní stránce mě letos čeká několik velkých projektů

v oblasti těžby a zpracování minerálů, větrné energetiky a kolejových prototypů. Co se týče sportu, očekávám další FIS nominace na světové poháry. Ale nejvíce se těším na čas strávený s rodinou a naším desetiměsíčním synem. Je radost sledovat ho vyrůstat. Těším se na společné výlety do přírody i na zimu. Letošní sezonu kluk sice ještě vynechá, ale napřesrok už budeme stavět první sněhový můsteček. *(smích)* Abych nezapomněl - ještě musím zasadit strom.

Dobře, tak poslední tři skokanské otázky: Mistr světa ve skoku pro něco je, jak známo, Maxiipes Fík. Pro co skáčete jako šampion Vy?

Na úrovni mistra světa se nevidím, ale třeba pro nákup zvládám skákat minimálně na úrovni přeboru.

Ranní ptáče dál doskáče, souhlasíte?

Pokud jde o víkendy, souhlasit nemohu. Navíc v mládí říkával trenér konkurenčního klubu, že nejdál doskáče hladový a naštvaný skokan, nikoli ranní ptáče. Šlo patrně o obratnou výmluvu pro absenci předzávodního oběda. V pracovním týdnu ale den začínám brzy a vyhovuje mi to.

A nakonec... Dobrá hospodyňka pro pírkó i přes plot skočí. Co by za tím plotem muselo být, abyste se rozhodl skočit?

Už od mala mi táta vštěpoval heslo přeskoč, přelez, nepodlez. Takže přeskakování plotů a ohradníků jsem zvládal běžně. Byla to ostatně i součást tréninků pro skok na lyžích. Díky výšce přes metr devadesát mohu s přibývajícím věkem volit i pouhé překračování. Ale pokud bych měl plot dnes opravdu přeskočit, mohlo by za ním stát třeba Porsche 911.

Stanislav Jirásek, projektový manažer

ve Wikovu od roku 2017

Řídí projekty průmyslových převodovek pro těžbu a zpracování minerálů, projekty planetových převodovek i projekty prototypových převodovek pro tramvaje a vlaky.

Na práci ho baví různorodost a kontakt s lidmi, kterých si váží.

Nerad ztrácí čas, obvykle pracuje na více věcech současně.

Ačkoli závodil v severské kombinaci, v osobním životě soutěžit nepotřebuje.

Letos chce nejvíc času trávit s rodinou a malým synkem, kterého se chystá připravovat na sportovní dráhu.

Slyšeli jste už o Wikov Veteran Clubu?

Wikov Veteran Club byl založen v září 2014 v Prostějově jako volné přátelské společenství majitelů a příznivců automobilů Wikov, jehož cílem je se alespoň jednou ročně sejit a prezentovat historické vozy Wikov, ať už na přidružené akci nebo na akci soukromé.

Automobilů Wikov se v současné době na území České republiky nachází bohužel jen hrstka, odhadem na 25 kusů, dalších pár kusů je na Slovensku, ve Švýcarsku nebo v Německu. Proto je nutné udržovat kontakty, vyměňovat si poznatky a rozšiřovat povědomí o tom, že se v Československé republice v letech 1927-1937 vyráběly tyto nádherné luxusní vozy. Právem se jim přezdívá česká BMW, vždyť pořizovací cena v tehdejší době začínala na 53 000 Kč. Osobních vozů bylo vyrobeno odhadem jen na 760, nákladních vozů zhruba 450 kusů.

Majitelé vozů Wikov se společně se svými vozidly zpravidla jednou ročně schází, ve většině případů na akcích v Čechách nebo na Moravě.

V roce 2015 se sjelo 17 Wikovů, což je zatím nejvíce vozů Wikov pohromadě, spolu s dalšími vozidly českých a zahraničních značek, v zámeckém areálu v Loučni, kde probíhala 2denní výstava

Concours d' Elegance Chateau Loučeň. Celá akce se nesla v dobovém duchu první republiky, nechyběly krásné dobové kostýmy ani hudba.

V roce 2017 se konalo další větší setkání vozů Wikov, při akci Setkání veteránistů s historickými vozidly v Prostějově na náměstí, kde nejprve vozidla sbírala ocenění a poté se vydala společnou vyjížděkou na Stražisko. Členové klubu tak měli možnost navštívit prvorepublikovou vilu rodiny Wichterlů, kam se jezdil rekreovat i známý vědec Otto Wichterle.

V roce 2018 se Wikov Veteran Club rozhodl uspořádat soukromou akci na Křivoklátsku. Během ní provětrali členové vozy Wikov a podívali se do sklárny Rückl, která mimo jiné patří také do majetku Martina Wichterleho.

Loňský rok byl ve znamení přidružení se k mezinárodní akci. Konala se totiž polsko-česká jízda veteránů, která spo-

čívala v závodě se startem v Náchodě a cílem ve Walbrzychu. Po cestě musely posádky řešit úkoly, ale měly také čas si odpočinout o pauze při výstavě aut na náměstí v Polici nad Metují.

A co plánuje Wikov Veteran Club letos? Bohužel květnová akce Setkání veteránistů s historickými vozidly v Prostějově na náměstí byla zrušena a zatím žádná náhradní akce určena nebyla.

Téměř celoročně však máte možnost zavítat za veterány vy. Doporučujeme vidět největší sbírku vozidel Wikov, která se nalézá v olomouckém muzeu zvaném Veteran Aréna. Kromě Wikovů jsou zde k vidění další krásná vozidla a jiné historické exponáty. Pokud byste chtěli vidět vozidla blíž, firma Wikov má 3 exempláře přímo na recepci a zanedlouho k nim přibude exemplář čtvrtý... Chcete-li zůstat v obraze nebo se chcete dozvědět víc, sledujte nás na našich webovkách www.wikovveteranclub.cz nebo na FB.

Kov a sklo? Proč ne!

Firmy, za kterými stojí Martin Wichterle, jsou od sebe na hony vzdálené jak produktově, tak obchodně a marketingově. Přesto je spojuje víc než jen jméno majitele. Ve Wikovu, stejně jako ve sklárnách Rückl, se dělají věci poctivě. Ikonické značky vzdávají hold rodinné pospolitosti, řemeslu a tradici.

Pokud jste se dívali na Českého lva nebo se účastnili vyhlašování vítězů Czech Press Photo, neunikly vám nádherné trofeje z nižborského křišťálu. Do rukou oceněných a také významných světových osobností putují rovnou ze Sklářny Rückl. Vysokou kvalitou zpracování a unikátním designem se už kochali také třeba Bill Clinton, Jan Pavel II. i Alžběta II.

Proč a jak zachránit sklárny

„Sklo je krásný materiál a v české kotlině má obrovskou tradici. Vidím v něm velký smysl a potenciál. Stejně jako

strojírenství, tak i sklářství bylo emocionální rozhodnutí,“ řekl loni pro časopis MM Průmyslového spektra Martin Wichterle. Majitelem Wikovu byl v té době 17 let, skláren Bomma ve Světlé nad Sázavou 5 let a skláren Rückl 4 roky. Bez Bommy by o koupi Rückla neuvažoval. Pro investici do podniku (tehdy) v insolvenční situaci se rozhodl také díky místu, na kterém nižborská sklárna stojí. Uprostřed křivoklátských lesů, s výhledem na zámek.

Místní genius loci, jak M. Wichterle říká, má velký potenciál. Areál projde

rekonstrukcí, vznikne sklářské studio, návštěvníkům se otevře možnost podívat se mistrům pod prsty.

Zdá se, že sklo českého podnikatele nadobro uchvátilo. „... na tekoucí vodu nebo hořící oheň je člověk schopen se dívat nekonečně dlouho. A tyto dva fenomény sklo spojuje. Proces výroby je démonický... Sklářství je jiný svět než strojírenství, jiní lidé, jiní zákazníci, jiný obchod i marketing,“ popsal Martin Wichterle své setkání se světem skla pro Magazin Esprit Lidových novin.

Zdevastovaný provoz si vyžádal značné investice, přesto se rodině dařilo dodávat na trh prvotřídní broušený křišťál. Otevřela několik prodejen i reprezentativní showroom. Cestu do nižborských skláren vážily ročně desetitisíce turistů z celého světa. V letech 2013 se propadla poptávka po českém skle v Egyptě, Rusku a Íránu. Ekonomické problémy nebylo možné řešit jinak než podáním insolvenčního návrhu. Novým majitelem se v roce 2016 stala společnost BVY Czech Martina Wichterleho.

Značka s budoucností

Ačkoli v logu firmy Růckl najdeme (kromě čápa) letopočet 1846, její příběh zdaleka nekončí. Právě naopak. Dá se říci, že se vstupem investora a mecenáše českých značek se tradiční, ve světě tolik obdivované řemeslo, znovu nadechlo. Sklárna představila novou identitu a designovou kolekci, její produkty získaly a získávají ocenění na mnoha festivalech i přehlídkách.

Historie, ta nemá kdy na spravedlnost

Cítát rakouského básníka a romanopisce Stefana Zweiga sedí i v případě slavných skláren. Růcklové se sklářskému umění věnovali od 17. století. Do historie sklárny se vepsaly obě světové války, doba obrovského technologického pokroku, časy komunismu i zamítnutá restituční žádost o navrácení sklárny do rukou původních majitelů. Pravnuk prvního z majitelů Jiří Růckl ji v roce 1992 musel od státu odkoupit za 35 milionů korun.

Obdivovat lze exkluzivní, ručně broušenou kolekci Růckl Contemporary inspirovanou českou historií a tradičním sklářským uměním. Pod vedením uměleckého ředitele a nejnámějšího českého sklářského výtvarníka Ronyho Plesla vznikly nezvyklé kombinace materiálů a barevné škály, na jaké jsme u skla dosud nebyli zvyklí. Soubor České nebe nabízí karafy, mísy, difuzéry, vázy i sklenice v pastelových tónech a futuristickém designu. Heritage pak zahrnuje klasický broušený

křišťál nejvyšší kvality. Nápojové soupravy v tradičních, jemně broušených dekorech vykazují nadčasovou eleganci.

Díla často vznikají ve spolupráci s mladými českými designéry. Tvorbu sklářky Kristýny Venturové, jejíž Pivní sklenice zařadil Růckl do stálého sortimentu, ocenila například Univerzita umění v Tokiu, když jí přiznala dvouletou stáž. Pro značku tvoří také designér a sklář Lukáš Novák, speciální projekt vznikl ve spolupráci s francouzskou malířkou Marine Julié.

Nejlepší na vlastní oči

Kdo má rád všechno z první ruky, může se do Nižboru vypravit. Během komentované prohlídky se seznámí s tradičními technikami výroby skla, uvidí ruční foukání, kontrolu kvality i broušení v podání těch největších mistrů. A nezůstane jen u teorie. Pod vedením sklářů si návštěvníci mohou vyfouknout vlastní skleněný výrobek.

Markéta Růcklová, která o návštěvníky pečuje, doporučuje zamluvit si termín návštěvy nejméně dva týdny předem. Sklárna Růckl je veřejnosti přístupná celoročně každý všední den.

„Chceme z návštěvy sklárny udělat mnohem větší zážitek a být jiní než ostatní české sklárny,“ uvedl Martin Wichterle pro iDnes. Jak se daří pečovat a rozvíjet to nejlepší z české sklářské historie, se může přesvědčit každý. Na Křivoklátsko to není daleko.

406

zaměstnanců
u nás pracuje

3

zaměstnanci
nastoupili za 1Q1Q 20
2Q 12
3Q 19
4Q 11pracovní jubilea
za jednotlivé kvartály

leden, únor, březen, duben a květen

Wikov nové generace

David Kašpar brigádníčil ve fabrice jako gymnazista, po nástupu na České vysoké učení technické se stal jedním z wikovských stipendistů. Student prezenčního doktorského studia se momentálně podílí na realizaci projektu Piškvorky a věří, že pouto, které mezi ním a Wikovem vzniklo, se nepřetrhne ani po ukončení studia.

Vzpomenete si na první setkání s Wikovem?

Jako velmi vzdálenou vzpomínku si vybavuji Den otevřených dveří v roce 2004, kdy hlavním záměrem návštěvy byl slíbený řízek u stánku na bývalém parkovišti. Poté jsem už Wikov navštívil za účelem brigády na střední škole.

Co jste se tam tehdy naučil, co jste pochopil?

Strávil jsem brigádu na montáži a ve výrobě. Tam jsem dostal poprvé příležitost dotknout se pravé strojařiny a uvědomit si, jak může být výroba převodovek, od vstupního polotovaru až po expedici zákazníkovi, variabilní a sofistikovaná. A co jsem pochopil? Že je potřeba přistupovat k práci zodpovědně a neodbyť ji, zejména ve strojírenství může každá přehlédnutá maličkost způsobit velké problémy.

Využil jste zkušenosti získané na brigádě při výběru vysoké školy?

Rozhodně. Na ČVUT mě přivedlo výše zmíněné zalíbení do strojírenství, rovněž mi šla matematika a po doporučení rodičů bylo rozhodnuto. Vystudoval jsem magisterský obor Výrobní a ma-

teriálové inženýrství se zaměřením na technologii obrábění. Následně jsem se rozhodl pokračovat v doktorském studiu, kde se věnuji technologickému projektování.

Hned po nástupu na vysokou školu jste byl vybrán do stipendijního programu...

Díky stipendiu a kolegům z oddělení technologie mi tahle práce přirostla skutečně k srdci. Dostal jsem příležitost učit se novým věcem a čerpat praktické znalosti od zkušenějších kolegů. Rovněž mi bylo umožněno spolupracovat na běžících projektech a řešit svoji diplomovou práci na problematiku obrábění.

Dalším důkazem efektivní spolupráce ČVUT a Wikovu je projekt Piškvorky. Čemu se věnuje?

Jde vlastně o pokračování celého plánu přestavby společnosti Wikov. Takzvaný GENEREL začal v roce 2015 přestavbou provozně-technických budov PTB a pokračoval výstavbou nové zkušebny pro 80tunové převodovky. Projekt se týká zejména výrobních a skladovacích prostor a klade si za cíl optimalizovat dispoziční rozmístění výroby, racionalizovat interní logistiku a restrukturalizovat výrobní systém, s ohledem na plánované investice do nových strojů.

To zní odborně. Zkuste Piškvorky přiblížit i laikovi.

Nepřemýšlíme pouze o tom, jaký nový stroj si koupit, ale uvažujeme, jak vlastně postavit továrnu, aby se stala továrnou 21. století. Takovou, která bude vyrábět další desítky let a bude konkurenceschopná s celým světem. Na projektu intenzivně spolupracujeme s kolegy z ČVUT za použití nástrojů digitální továrny, jako jsou například 3D vizualizace layoutu výroby a virtuální reality. V současnosti se již blížíme ke konci a velice se těším, až se společně úsilí povede úspěšně zrealizovat.

Zdá se, že s Wikovem počítáte i v budoucnu.

Dá se říci, že pro Wikov pracuji zhruba 8 let, takže určité pouto mezi mnou a firmou vzniklo a byl bych rád, kdyby tomu bylo i nadále. Těší mě, že mi nadřízení vyjdou vstříc a umožní mi časově zkombinovat prezenční doktorské studium s prací ve Wikovu.

A přitom všechno začalo středoškolskou brigádou.

Myslím, že je skvělé, když si mladý člověk vyzkouší práci v oboru, který ho zajímá. Každému středoškolákovi bych doporučil, aby si hledal brigádu v oboru, který ho baví a kterému se chce i nadále věnovat a neřídil se pouze vidinou jednorázového přivýdělku. V dnešní době kladou zaměstnavatelé důraz na pracovní zkušenosti během studia, a takovou brigádou získá absolvent velký benefit, který při pracovním pohovoru může mít rozhodující vliv.

Táborníci na lyžích aneb ohlédnutí za jarnáky

Je to dřina, ale každý rok se těšíme znovu - tak shrnují organizátoři Wikov Lyžařského tábora dojmy z posledních jarních prázdnin. Pro 22 dětí, ve školním věku 7-15 let, uspořádali akci, na jakou se nezapomíná. Kromě pilování lyžařského stylu byl čas i na hry, dílny a spoustu legrace.

„Je tomu už neuvěřitelných pět let, kdy se zrodila tato myšlenka a úspěšně se realizovala. A proč také ne? V minulosti se podobné akce ve firmách běžně pořádaly. Že tam byla spousta zábavy, na kterou do dnešních dob vzpomínáme, my, kteří jsme toto zažili, není potřeba ani zmiňovat. Proto jsme s nadšením oprášený nápad přijali, i když pro nás byl zároveň velkou výzvou,“ říká Filip Kovářik, ředitel kvality Wikov MGI. Společně s Janem Havlem, Michalem Pohankou, Martinou Pohankovou a Michalem Stuchlíkem se dětem Wikováků věnoval od 7. do 14. března na horské chatě FTVS v Horní Malé Úpě.

Vyprávění F. Kovářika pokračuje: „Pro nás, pořadatele tábora, byl první ročník asi tím nejvíc náročným. I když to nesnižuje náročnost těch následujících. Nicméně ten první měl svá specifika. Nalezení vhodné chaty, tvorba programu pro děti - varianta se sněhem, varianta bez sněhu - vymyšlení táborové hry, zajištění veškerého vybavení, zajištění stravování, dopravy, skibusů... Naštěstí řadu znalostí toho, co je potřeba zajistit, jaké přípravy udělat, měl ze svých předchozích aktivit Jan Havel, který stanul v čele týmu pořadatelů tábora.

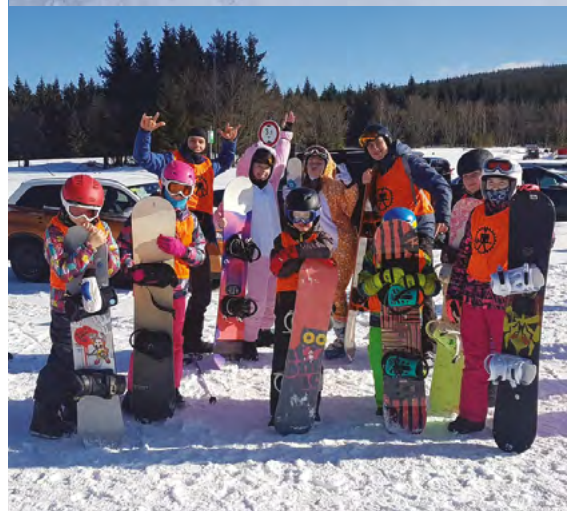
Cílem Wikov Lyžařského tábora je naučení, zlepšení či finální dopilování stylu lyžování. Nyní již můžeme říct, že

nejenom sjezdového nebo běžeckého, ale i tolik populárního snowboardingu. My, pořadatelé tábora, jsme prošli trenérským výcvikem, z kterého těžíme při cvičení dětí na svahu.

Další, velmi důležitou a populární činností na Wikov táboře jsou rukodělné práce. Dílničky pod vedením Marty Pohankové naučily děti vyrábět spousty nádherných a zajímavých věcí. Namátkově – batikovaná trička, kresby, šperky, modelování z keramické hlíny, „malování“ barevnými písky.

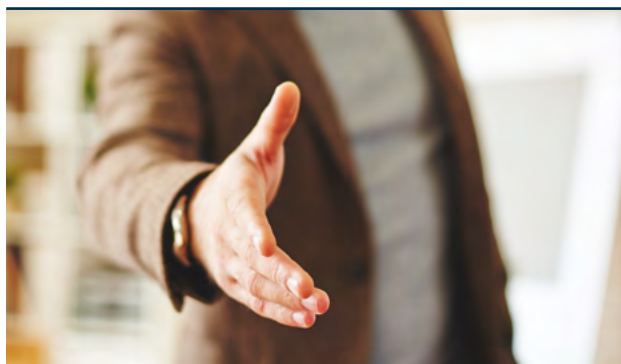
K táboru patří samozřejmě i táborové hry. Běžně máme na táboře čtyři týmy, které jsou rovnoměrně věkově rozděleny. Různé jsou i samotné úkoly: někdy jde o zkoušku fyzické zdatnosti, někdy o logické myšlení, mnohokrát o týmovou spolupráci. Na konci tábora vyhodnotíme celou soutěž a předáme zasloužené odměny. Nikdo ovšem nezůstane zkrátka, každý dostane odměnu a upomínkový dárek, kterým je vždy něco hezkého nebo užitečného z Wikov propagačních předmětů. Děti tak již doma mají kšiltovky, kulichy, vaky, reflexní pásky, hrníčky, to vše se značkou Wikov.

Co závěrem říct? Že i když se to může zdát jako příjemný týden strávený na horách, tak jde především o hodně tvrdou práci a velice náročný týden. Jak

pro pořadatele, tak pro děti. Dospělí musí napřít síly k přípravám i samotné realizaci, ale i ke každodenní komunikaci s dětmi a řešení problémů, které samozřejmě přicházejí. Pro děti je tento týden náročný pohybově, psychicky, ale zvládají to naprosto s přehledem. I ty nejmenší. Jsme na ně vždy strašně hrdí. Největší odměnou jsou informace od rodičů, že se dětem lyžák líbil a že příští rok chtějí jet zase. A také mnozí jedou! Díky tomu má vše smysl a my věříme, že v tomto úsilí budeme i nadále pokračovat a těšit se na nové přírůstky do týmu účastníků Wikov Lyžařského tábora.

Proto se i nyní scházíme již na podzim, kdy začneme sepisovat co, kdo a do kdy zajistí, abychom měli další ročník Wikov lyžáku připravený ke spokojenosti dětí i rodičů.“

Etiketa: pozdravy

Pozdravit je slušnost, odpovědět povinnost. Kdy se zdravíme podáním ruky? Ruku nabízí ten, kdo je společensky významnější, tedy žena, starší a nadřízený. Stisk má být pevný a přiměřeně dlouhý. Sedět při tomto pozdravu mohou pouze dámy, navíc mohou mít i rukavici.

Lyžaři nezahálejí ani v létě: Čekají je hory i voda

Zima je daleko za námi, nicméně skuhrovským lyžařům přinesla řadu úspěchů a byla by škoda o nich pomlčet. Kromě dokončení chaty v Deštném je totiž vedení oddílu běžeckého lyžování Wikov SKI Skuhrov nad Bělou spokojeno i s výsledky svých svěřenců v bílé stopě.

„V lednu jsme mohli s obrovskou radostí oznámit, že nové oddílové zázemí je hotové. Bude sloužit závodníkům a funkcionářům oddílu, kteří v něm mají svou základnu, a také jako zázemí pro pořádání sportovních akcí a závodů – krajských, celorepublikových, Mistrovství ČR, Českého poháru a masového Orlického poháru. Na realizaci projektu se finančně podíleli Ministerstvo školství a Královéhradecký kraj,“ popisuje předseda oddílu Petr Michl.

K pozitivním zprávám patří i skvělá umístění svěřenců oddílu. Podle P. Michla se lze na ukončenou sezonu dívat ze dvou pohledů. Sportovci ly-

žařského oddílu jsou zejména hrdí na Zuzanu Holíkovou, která vybojovala 8. místo ve sprintu na Mistrovství světa do 23 let a k tomu 3. místo na Mistrovství ČR ve sprintu. Skvěle se předvedl také Marek Vašátko – na Mistrovství ČR v kategorii 15 km klasicky se umístil na 5. pozici. „Druhá rovina je, že u nás mládí dosahuje velmi kvalitních výsledků na celorepublikové úrovni, jak umístěním na stupních vítězů, tak hned pod nimi. Rovněž se můžeme pochlubit nominací Zuzany Pekárkové na ZODM v Karlovarském kraji. V nabité konkurenci obsadila 5. a 6. místo a na republikových třikrát 7. příčku. Adéla Michlová skončila na ČP Vimperk

v pořadí 4. na klasickém sprintu. Zmíněný Jan Vašátko přivezl 3. a 4. místo z MČR v klasice 5 a 4 km,“ těší oddílového předsedu.

Duben byl pro lyžaře měsícem odpočinku a rekonvalescence. Zdravotní neduhy, které se během náročné sezony objevují, bylo potřeba dobře doléčit. Zhruba v polovině května ale opět naskočili do tréninků na další sezonu. Kromě těch pravidelných je čeká i několik soustředění. V plánu je voda, vysokohorská příprava i tréninkový pobyt na nové chatě v Deštném. „Chystáme se poctivě a bez přestání,“ shrnuje Petr Michl.

EkoWikov

aneb Co s použitými oleji

Kdo viděl, jak dokáže ztuhlý kuchyňský olej zacpat potrubí, už nikdy ho do dřezu nevylijte. Nehledě na fakt, že litr oleje znehodnotí několik tisíc litrů vody. V souladu s ochranou přírody musí jednat i fabriky, které nejrůznější tuky používají k výrobě, obrábění nebo třeba čištění.

Několik čísel pro ilustraci

Server trideniodpadu.cz například vypočítal, že uživatelé domácích fritéz jsou producenty zhruba 24 litrů použitého oleje ročně! Jen na území Prahy bylo v roce 2018 sesbíráno 8 tun jedlých olejů.

Neuvěřitelných 130 tun a 250 metrů měla hrouda, která v září 2017 ucpala londýnské potrubí. Ochladené tuky a oleje z domácností na sebe nabalily další odpad (pleny, kuchyňské utěrky) a zaměstnaly dělníky na devět týdnů. Tak dlouho trvalo, než byl kanalizační systém v centru metropole vyčištěn.

Recyklací 1 kg gastro olejů, tedy těch z kuchyňských provozů, lze uchránit planetu před 2,5 kg CO₂. A za vylití vyjetého oleje kamkoli do přírody hrozí pokuta až 10 milionů korun. Jak vidno, s oleji je dobré zacházet obezřetně a odpovědně.

Z fričáku do petky a tuktejneru

Na úvod trochu úředničiny: Od ledna letošního roku platí novela vyhlášky Ministerstva životního prostředí, která obcím ukládá povinnost zajistit oddělené soustředování jedlých olejů a tuků. Co to znamená? Že i ve vašem městě nebo obci musíte mít možnost olej z domácnosti odložit tak, aby neznečistil životní prostředí, ideálně, aby bylo možné ho zpracovat a recyklovat.

Někde se objevují „tuktejner“, jinde službu zajišťují sběrné dvory. Každopádně je potřeba použít olej, například po smažení na pánvi nebo ve fritovacím hrnci, přelit do PET lahve, dobře uzavřít a odevzdat na správném místě. Pokud potřebujete jen očistit pekáček nebo se zbavit přebytečné mastnoty na polévce, nechejte tuk vsáknout do papírové kuchyňské utěrky. Tu můžete vhodit do směsného odpadu.

Na pracovištích tak velkého podniku, jakým je Wikov, vzniká ročně samozřejmě mnohonásobně vyšší množství odpadních kapalin než v domácnosti. Vedoucí údržby František Jankto k tomu říká: „V naší firmě se používá mnoho druhů a velké množství pro výrobu nutných kapalin. Jde o hydraulické oleje, mazací oleje, řezné oleje, vodu ředitelné emulze, mycí roztoky do průmyslových myček a mnoho dalších. Celoročně jde z pohledu odpadů o přibližně 10 tun olejů a 150 tun emulzí a pracích vod.“

Z fabriky ke specializované firmě

Od loňského roku proto přenesl Wikov odpovědnost a povinnosti v této oblasti na společnost LUBSTAR, když jí v rámci postupného zavádění Total Fluid Managementu (TFM) předal do správy celkem 154 strojů. Služba TFM zajišťuje správu olejového hospodářství včetně obráběcích kapalin a jiných technologických kapalin, a to včetně objednávek, dodávek, plnění strojů, evidence příjmů a výdeje.

„Výsledkem je kontrolovaný přehled o kapalinách, získali jsme možnost

vyhodnocovat nakládání s nimi. Díky online přenosu dat do programu Fluid Comander můžeme sledovat vývoj spotřeb na jednotlivých strojích a u jednotlivých kapalin, stejně jako výdeje, doplnění a výměny,“ popisuje F. Jankto s tím, že díky TFM má Wikov možnost nepřetržitě kontrolovat stav olejového hospodářství, sledovat případné úniky a dohlížet na spotřebu a počet druhů průmyslových kapalin v závodu. „Tím snížíme spotřebu kapalin, množství produkovaných odpadů i poruchovost a prostoje strojů,“ dodává vedoucí údržby.

